

VÁROSUNK

GYOMAENDRŐD

A keresztény nemzeti gondolat hírnöke

II. évfolyam 7. szám

1995. július

*Bízzál, ügyed az Istené,
Ne félj, hogy porba ejtené
Drágán megváltott népét!*

*Ő rendel segítőt melléd,
Kí vészben, viharban megvéd
Téged és szent igéjét.
(Fabricius Jakab 1593-1654)*

Június 5-én kegyeletes emlékezésre hívta a város lakóit a német származású evangélikusok gyomai közössége...

1862-ben épült templomban emlékező istentiszteletet tartott Táborszky László püspökhelyettes, az egyházmegye esperese. A más-kor oly kevés hívőt számláló templom most tömve volt. Eljöttek az endrődi katolikusok, és más felekezetűek, a Kereszténydemokrata Néppárt tagjai és sokan mások.

Az esperes úr mélyen szántó szavait, hazáról, magyarságról, németiségről, imádságos lélekkel hallgattuk.

Emlékeztünk a keserves időkre (1945. jan. 4!), amikor összegyűjtötték a városunk német származású lakóit. Nőket 18 évtől 40-ig, férfiakat 16-tól 50 éves korig, hogy 3 napi élelemmel részt vegyenek „közös munkákban”. Gyomáról 171-en indultak el. A 3 napból 3-5 évig tartó büntető munka lett. Közülük mintegy negyvennek, örök időre változott a büntetése, azok most is a volt Szovjetunióban porladnak.

Bűnük volt a származásuk, otthonuk a hideg, egészségtelen barakk, sorsuk az embertelen robot, értékük a megbélyegzés.

Többségük már egy szót sem tudott németül, mert számukra régen „ködbe veszett a Rajna”. Nekik már a Körös jelentette az életet. Mezőberényből történt áttelepülésük óta dolgozó, becsületes polgárai voltak a településnek.

Akik bírták az évekig tartó kényszermunkát, rabságot, éhezést, és múmiává aszalódva évek múltán hazaérkeztek - se otthonot, se családot nem találtak. Otthonukat idegenek lakták, hozzátartozóikat kizsuppolták Németországba.

A méltó szavak, és az alkalomhoz illő költemények, az emlékezés koszorúi, virágai mellé - melyek az obeliszk talpazatára kerültek - illő lenne, ha a Gyomakör és a Honismereti Egyesület közös összefogással részletesen, történelmi hűséggel feldolgozná golgotás életüket, mert éppoly kedvesek ők számunkra, mint Mohipuszta, Mohács, Rákóczi harcosai, a szabadságharc hősei, Isonzó vagy a Donkanyar, a Holokauszt és 56 dicső halottai.

A hősök emléke örök, és hallhatatlan!

Márton Gábor

Emlékeztünk...

